

Sygn. akt III Ca 544/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Aleksandra Janas

Sędzia SR (del.) Marcin Rak

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. (następcy prawnemu (...) Spółki Akcyjnej w W.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 7 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1181/12

- 1) **prostuje oznaczenie powoda w części wstępnej zaskarżonego wyroku w ten sposób, że jest nim K. K.;**
- 2) **uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 2 i w tym zakresie umarza postępowanie;**
- 3) **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**
- 4) **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Ca 544/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie co do żądania zapłaty kwoty 898,06 złotych z odsetkami za okres od 31 lipca 2012r. do 19 listopada 2012r., zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki od kwoty 898,06 złotych od dnia 21 sierpnia 2009r. do 30 lipca 2012r. oraz kwotę 242 złote tytułem kosztów procesu. Sąd ustalił, że w dniu 20 lipca 2009r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został pojazd marki F. (...) stanowiący własność P. G.. Sprawca szkody kierował pojazdem, na który posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego wykupioną u pozwanego. W dniu 20 lipca 2009r. roku poszkodowany

zgłosił szkodę u pozwanego, który co do zasady uznał swą odpowiedzialność, zarejestrował szkodę, a następnie wypłacił dnia 4.08.2009r. na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w wysokości 3500,00 złotych. Zakres szkody był pomiędzy stronami bezsporny. Powód wstąpił w prawa poszkodowanego na podstawie umowy cesji. Powód sporządził własną kalkulację naprawy szacując ją na kwotę 4398,06 złotych tytułem naprawy samochodu. W dniu 9 lipca 2012r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 898,06 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania za szkodę w pojeździe. Na mocy decyzji z dnia 15 listopada 2012r. pozwany wypłacił żadaną kwotę 898,06zł, wraz z odsetkami w kwocie 35,82 zł za okres od 31.07.2012r. do 15.11.2012r. Sąd stwierdził, że wobec zapłaty przez pozwanego w dniu 16 listopada 2012r. żądanej kwoty powództwo co do roszczenia głównego i co do odsetek za okres od 31.07.2012r. do daty płatności było bezprzedmiotowe i w związku z tym postępowanie należało w tym zakresie umorzyć na zasadzie art. 355 k.p.c. W świetle art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych zasadne natomiast okazało się roszczenie co do odsetek za okres od 21 sierpnia 2009r. do 30 lipca 2012r. Powód, jak wskazał Sąd, zgłosił szkodę 20 lipca 2009r., pozwany powinien spełnić świadczenie w terminie 30 dni, roszczenie stało się więc wymagalne z dniem 21 sierpnia 2009r. O kosztach procesu rozstrzygnął Sąd w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. podnosząc, że zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego.

W apelacji pozwany zarzucił naruszenie prawa procesowego – art. 203 § 1 i 2 k.p.c. przez zasądzenie odsetek pomimo, że powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia, art. 321 k.p.c. przez zasądzenie roszczenia ponad żądanie, art. 328 § 2 k.p.c. przez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których sąd uznał, iż powód nie zrzekł się roszczenia, naruszenie prawa materialnego – art. 817 k.c. polegające na pominięciu faktu, że dopiero 16 lipca 2012r. powód zgłosił pozwanemu fakt, iż nie zgadza się z kwotą wypłaconego odszkodowania i wówczas dopiero przedłożył kalkulację szkody. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku przez umorzenie postępowania także w zakresie odsetek od kwoty 898,06 złotych od dnia 21 sierpnia 2009r. do 30 lipca 2012r. i obciążenie powoda kosztami procesu, zasądzenia od powoda kosztów postępowania odwoławczego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pismem z 3 grudnia 2012r. powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia, podtrzymał wyłącznie żądanie zasądzenia od pozwanego kosztów procesu.

Pismo to wpłynęło do Sądu Rejonowego już po wydaniu wyroku w dniu 7 grudnia 2012r. ale należało je uwzględnić w postępowaniu odwoławczym.

Uchylenie się od skutków oświadczenia o cofnięciu pozwu (odwołanie tej czynności procesowej) jest dopuszczalne w razie wystąpienia uzasadnionych przyczyn, musi nastąpić w sposób wyraźny i opierać się na konkretnych podstawach. Powód nie złożył takiego oświadczenia. Cofnięcie pozwu uregulowane w art. 203 k.p.c. jest czynnością procesową, stanowi realizację zasady dyspozycyjności, oznacza rezygnację powoda z rozpoznania żądania w danym procesie.

Z takiego procesowego uprawnienia powód w niniejszej sprawie skorzystał oświadczając w piśmie z 3 grudnia 2012r., że cofa pozew i zrzeka się roszczenia.

Okoliczności sprawy nie uzasadniają przyjęcia, że cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia było sprzeczne z prawem, z zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Uznać przeto należało, że cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia wywołało skutek prawny, w rezultacie cofnięcia pozwu wydanie wyroku stało się niedopuszczalne, a postępowanie w sprawie podlegało umorzeniu w oparciu o art. 355 § 1 k.p.c.

Dlatego wyrok w zaskarżonej części zasądzającej odsetki, zgodnie z art. 386 § 3 k.p.c., podlegał uchyleniu a postępowaniu umorzeniu.

Pozwany nie dał powodów do wytoczenia powództwa. Odszkodowanie wypłacił w 2009r., poszkodowany nie zgłosił wówczas żadnych zastrzeżeń co do wysokości przyznanego świadczenia, postępowanie likwidacyjne zostało zakończone.

Po blisko trzech latach powód jako nabywca wierzytelności zażądał od pozwanego uzupełniającego odszkodowania w tym samym dniu kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty i wytaczając powództwo. Przed podjęciem w sprawie czynności procesowych i terminem posiedzenia w sądzie pozwany spełnił świadczenie z tytułu roszczenia głównego i odsetek za okres od dnia 15-go po otrzymaniu wezwania do zapłaty do dnia zapłaty.

W tym stanie rzeczy pozwanemu, po myśli art. 101 k.p.c., należał się zwrot kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie radcy prawnego i wydatek na opłatę od pełnomocnictwa.

Zmianie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. podlegało zatem zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.; na żądanie pozwanego powód zobowiązany jest zwrócić mu koszty, na które złożyły się opłata od apelacji i wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości stawki określonej według § 6 pkt 1 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Z urzędu, w oparciu o art. 350 § 1 i 3 k.p.c., sprostowaniu podlegało błędne oznaczenie powoda w zaskarżonym wyroku.

Dlatego Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji błędnie nadając orzeczeniu z 2 kwietnia 2014r. formę wyroku, zamiast postanowienia.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Tomasz Tatarczyk SSO Aleksandra Janas